
Ova Vremena Zahtijevaju Posebno Pouzdanje

By David Wilkerson

December 17, 2007 Svaki kršćanin tvrdi da se pouzdaje u Gospodina. Međutim, u stvarnosti mnoga djeca Božja nisu spremna suočiti se s mračnom olujom koja dolazi na svijet. Ako se ne dokopamo posebnoga, neuzdrmanog pouzdanja u našega Gospodina, nećemo biti spremni za sadašnja ili buduća teška vremena.

Kad puni bijes oluje izbije, neizvjesnost će pasti na čovječanstvo poput oblaka i mnoštvo kršćana to neće moći podnijeti. Svladani strahom, izgubit će svoju pjesmu pobjede.

Tko su ti vjernici koji neće biti spremni podnijeti oluju? To su oni koji ne njeguju život molitve i nisu ukopani u njegovu Riječ.

Godinama su pobožni pastiri poticali kršćane da si svakoga dana nađu vrijeme za susret s Bogom u molitvi. Hvala Gospodinu, mnogi su naučili izljevati svoje srce Isusu i nagrađeni su svetom vjerom i pouzdanjem. Doista, njihova vjera svakodnevno raste oslanjanjem na njegovu Riječ. Vidite, razgovor s Bogom dovodi do rađanja pouzdanja.

Izlijevanjem svih svojih briga Gospodinu, dolazimo do njegova odmora i sigurnosti: "U nj se ... uzdaj u svako doba; pred njim srca izljevajte" (Ps 62,9). Prema tom psalmu, pouzdanje i izlivanje nerazdvojivi su. Ako se želimo pouzdavati u Boga u svako doba, uključujući i mračno, onda mu moramo izljevati svoja srca bez prestanka.

Kako će dani postajati sve strašniji, podizat će se ljudi Božji koji će postajati sve hrabriji i hrabriji. To su vjernici koji svakodnevno zazivaju ime Gospodnje: "Tako s pouzdanjem možemo reći: 'Gospodin je pomoćnik moj; neću se bojati. Što mi može učiniti čovjek?'" (Heb 13,6). Otkrivenje iz Riječi Božje podupirat će ih u najteža vremena.

David je naučio zazivati Gospodina u svakoj krizi svoga života. Iznova i iznova ovaj je pobožan čovjek trčao u svoju tajnu klijet prazneći se tamo pred Gospodinom od svih svojih strahova: "... u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz svog Doma zov mi začu, i vapaj moj mu do ušiju doprije ... (On) me oslobodi" (2 Sam 22,7,18).

Kasnije, kad je na njega došla najveća oluja njegova života, bio je spreman. U svom je srcu već imao pjesmu koju je mogao zapjevati u vrijeme mraka i nesigurnosti:

"Jahve, hridino moja, utvrdo moja, spase moj; Bože moj, pećino moja kojoj se utječem, štite moj, spasenje moje, tvrđavo moja! Ti me izbavljaš od nasilja! Zazvat ću Jahvu hvale predostojna i od dušmana bit ću izbavljen" (2 Sam 22,2-4).

David je vidio da dolazi oluja u njegovo vlastito vrijeme. Bila je to oluja nasilja, s bujicom bezbožnika: "Okovi su me pakla sapeli, pale su na me zamke smrti" (2 Sam 22,6). No ništa od svega toga nije zasmetalo Davidu. Njegovo pouzdanje u Boga bilo je postavljeno i usidreno u njegovom svakodnevnom zajedništvu s njim. Davidova se duša radovala u Riječi Božjoj.

A tako i danas, mnogi vjernici zatvorili su se nasamo s Gospodinom i njihova sve veća prisnost s njim rađa veliko pouzdanje. Međutim, dragi sveti, ako vjerno ne odlazite da biste imali zajedništvo s Bogom u molitvi, otvarate se za "dvostruki strah" i "dvostruki užas" kad stvari postanu loše.

Ova vremena pozivaju na više od općenitog pouzdanja u Boga; ona zahtijevaju posebno pouzdanje za posebna vremena. Mnogi kršćani imaju općenito pouzdanje u Gospodina. Svi mi stojimo na nekoliko obećanja koja se odnose na čitavo Kristovo tijelo:

- "Sigurno te neću ostaviti; nipošto te neću zapustiti" (Heb 13,5).

- "Znamo da Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube; onih koji su odlukom Božjom pozvani" (Rim 8,28).

- "Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i slavu. Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti" (Ps 84,12).

Ova poznata obećanja donosila su veliku utjehu i blagoslov narodu Božjem kroz mnoga stoljeća. Međutim, iza ovih općenitih obećanja, Bog daje posebna obećanja za posebna vremena, uključujući i teška. A mi moramo znati ta obećanja i vjerovati im kad hrabro dolazimo do njegova prijestolja.

Puritanci koji su silno bili blagoslovljeni od Boga govorili su da je svako obećanje Gospodnje sveti argument. Vjerovali su da kršćani ne bi smjeli dolaziti pred Gospodina samo s općenitom vjerom. Kad nam Bog kaže da hrabro dođemo do njegova prijestolja da primimo milosrđe i milost za pravodobnu pomoć, ne možemo imati samo neku općenitu ideju o tome zašto smo tamo. Ne možemo reći samo: "Gospodine, ti poznaješ moje srce. Daj mi što god smatraš da bi mi odgovaralo."

To može zvučati dobro i ponizno s naše strane, ali istina je to da nam Bog želi dati određena, specifična obećanja za specifična vremena u našim životima. On želi da ta obećanja uhvatimo svojim srcima da bismo mogli čvrsto i sigurno stajati dok s njim raspravljamo.

Želim istaknuti tri vrlo specifična razdoblja kad nam je potrebno posebno ili određeno pouzdanje temeljeno na posebnim Božjim obećanjima:

1. Potrebno nam je posebno pouzdanje kad nas neki čin poslušnosti baca u nepoznato. Bog je od Abrahama zahtijevao neopisivi čin poslušnosti: tražio ga je da zakorači u nepoznatu budućnost. Abraham je bio u stanju načiniti taj korak ni s čim opipljivijim nego što je bilo ovo obećanje od Boga: "Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati" (Post 12,1).

Pisac Poslanice Hebrejima govori: "Vjerom se Abraham pokori kad primi poziv da ode ... Ode, iako nije znao kamo ide" (Heb 11,8). Gospodin nije pred Abrahamom položio jasan i detaljan plan putovanja. Umjesto toga, jednostavno je rekao: "Skupi obitelj, spakiraj prtljagu i napusti svoju rodbinu te pođi u krajeve koje ću ti pokazati."

Sa sedamdeset pet godina starosti, od Abrahama se tražilo da se potpuno baci na Božju vjernost. Nije primio objašnjenje, opis puta i upozorenje za eventualne opasnosti. I tako je Abraham krenuo ne znajući kamo. Sve na čemu je stajao bilo je ovo obećanje: "Ja ću ti pokazati. I ja ću te blagosloviti."

Njegova žena Sara vjerojatno nije bila drukčija od bilo koje žene ovoga modernog vremena. Možda je

postavljala pitanja koja bi postavila svaka žena: "Idemo li na sjever ili jug? Kakvu odjeću da spakiram? Hoćemo li se negdje skrasiti ili ćemo stalno putovati?" Sve što je Abraham mogao odgovoriti, bilo je: "Bog je rekao da pođemo, pa idemo. Čim krenemo, on će nam pokazati sljedeći korak."

Mi ponekad mislimo da kad nam Bog zapovjedi nešto učiniti te to poslušamo, da će sve biti poput plovidbe po mirnu moru. Mislimo da će on biti zahvalan za našu poslušnost i da će nas smjestiti na širok autoput do blagoslova. Abraham je poslušao Riječ Božju, ali činjenica je da jedan čin poslušnosti ne čini život poslušnosti.

Abraham je imao obećanje od Boga, ali duž puta morao je proći kroz Negevsku pustinju, snijegom prekrivene planine, još jednu pustinju te ratno nastrojen kanaanski narod. Zatim je završio usred suše u Egiptu. Sretan sam što Bog Abrahamu nije rekao kakav će biti put kojim će morati proći!

Ovaj put nije bio sličan nijednom ranijem kojim je hodio. Međutim, kroz sve to nikada nije bio ni u jednoj opasnosti. Nitko ga nije mogao dotaći. Bog je svakoga dana bio njegov štit i zaštita. A zbog svoje vjere, postajao je prijatelj Božji.

Kad Bog traži svoje sluge da zakorače u nepoznato, to nije samo jednokratni događaj. To je hodanje koje zahtijeva čitav naš životni vijek. Međutim, naša nam poslušnost pribavlja veliku nagradu: "Jahve uputi Abram u riječ u ukazanju: 'Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja bit će vrlo velika'" (Post 15,1).

Bog nam ovdje daje uzvišenu izjavu: Oni koji su mu poslušni – koji naprave korak ne znajući što će im se dogoditi, slijepo se pouzdajući u njegovu Riječ – nikada neće biti izvan njegove zaštite. On kaže: "Ja ću lebdjeti nad njima kao štit. Ja ću biti njihova nagrada. Dat ću im sam sebe."

Jednu bivšu članicu naše crkve, priznatu glumicu, Bog je tražio da kao čin poslušnosti prema njemu potpuno ostavi svoj posao. U svom je srcu znala da joj Gospodin govori da sve to ostavi iza sebe. I tako je odbila najbolju nagradu za glumice i zakoračila potpuno u nepoznato. Nije imala posla ni jamstva da će primiti ikakav posao; izašla je ne znajući kamo ide.

Odmah sljedećeg dana nazvao ju je njezin agent da joj kaže da joj je ponuđena glavna uloga u filmu s tri najpoznatija glumca. Kad je spustila slušalicu, rekla je: "Ne, sotonno, znam što pokušavaš učiniti. Neću se predomisлити."

Ljubljeni, za mnoge će biti upravo tako. Kad god napravite korak u vjernoj poslušnosti, đavao će donijeti neki novi mamac da vas odvuče natrag u neposlušnost. Poslušnost će vas uvijek nešto stajati!

Taj isti tjedan, glumica je otišla na sud i zadobila veliku pobjedu u bitki za skrb djeteta. Njezin je štit za nju funkcionirao! Zadobila je Krista, a njezina nagrada bio je sâm Gospodin.

Prije više godina, Bog je pozvao našu službu da ode u grad New York i započne crkvu na Times Squareu. To je zahtijevalo velik korak poslušnosti jer nas je tražio da napustimo naše udobno tekstaško okruženje i dođemo u ovaj grad. Nismo imali zajednice ni zgrade, a imali smo vrlo malo novca. Bog je jedino rekao: "Idi i ja ću biti s tobom. Blagoslivljat ću te i ja ću biti tvoja nagrada."

I tako smo otišli i Gospodin nam je postao štit dajući nam iz godine u godinu samoga sebe. Dva desetljeća kasnije, imamo sve veću i sve zreliju misijski orijentiranu zajednicu usred Times Squarea koja stoji kao svjedočanstvo njegova čuda.

Riječ Božja obiluje posebnim i specifičnim obećanjima za one koji su pozvani napraviti korak u poslušnosti. Evo nekoliko tih obećanja da ih nosite sa sobom do prijestolja milosti. Na njih možete položiti svoj život:

- "Budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode" (Izl 19,5).

- "Slušajte glas moj, pa ću ja biti vaš Bog, a vi ćete biti moj narod. Idite putem kojim vam zapovjedih, da vam dobro bude" (Jer 7,23).

Imamo i jedno čvrsto obećanje da će Duh Sveti biti s nama na svim našim koracima poslušnosti i u vrijeme testiranja: "Za to smo svjedoci mi i Duh Sveti kojega Bog daje svima koji se njemu pokoravaju" (Dj 5,32).

Ako vam Bog kaže da nešto odložite, zakoračite i učinite to. Biblija jasno govori da ako se pokorite Gospodinu, on će vam dati Duha Svetoga da bude vaš vodič i vaša snaga. Da biste završili djelo poslušnosti, on će vas opskrbiti sa svime što vam je potrebno.

2. Određeno i specifično pouzdanje potrebno nam je i kad su nam ugrožena osnovna sredstva za život. U čitavom svom životu nikada nisam razgovarao s toliko uplašanih ljudi kao nedavno. Naša zemlja dobro je uplašena: graditelji, prodavači nekretnina, brokri s Wall Streeta, trgovci na malo, izvršna vlast, odvjetnici, vlasnici restorana, mali poduzetnici, svi kažu isto: "Gore je nego što većina misli. A bit će još gore. Sve se drma."

Kuće se ponovno vraćaju u posjed banaka. U našem gradu više obitelji živi u jednom malom stanu. Širom naše zemlje mnogi su napustili svoje hipotekarne obveze jer više duguju nego im vrijedi kuća. Neki jednostavno uzmu iz kuće sve što mogu uzeti te se isele ne ostavljajući svoju novu adresu.

Nitko od nas ne voli čuti takva depresivna izvješća. Ali puritanci su imali poslovicu: "Ono što volimo podmićuje naše oštroumlje." Svi volimo svoju zemlju i naš stil života. Ali ako se ne suočimo s istinom da su teška vremena nad nama, nikada nećemo imati pouzdanje i povjerenje koji će nam biti potrebni. Moramo biti u stanju raspoznati vremena, tako da možemo tražiti Boga specifično pouzdanje koje nam je potrebno da bismo bili u stanju proći kroz ono što je pred nama.

Nemojte misliti da Isusa išta od toga može iznenaditi. On je vidio da sve to dolazi. On koji je izbrojio kosu na čovječjoj glavi i zna za svakog vrapca koji je pao, unaprijed je znao s čime ćemo se suočiti u ove posljednje dane. Znao je kamo će otići svaki novčić u saveznom proračunu i da će se porezi i stanarine povećati. Znao je za svaki gubitak posla s kojim ćemo se suočiti, za svaki naš račun, za sve naše potrebe pa čak i za broj djece koju ćemo imati. Ne postoji ništa što naš blagoslovljeni Spasitelj nije znao kad nam je u Mateju 6,25-33 rekao: "Nemojte se tjeskobno brinuti. Vaš nebeski Otac zna sve o vašim osobnim potrebama. On će se brinuti za vas."

Isus nam je rekao i za pogibeljna vremena koja dolaze: glad, ratovi, epidemije, zemljotresi, tjeskoba, katastrofe, strah na svim stranama. Ipak, rekao je: "Nemojte se tjeskobno brinuti za svoje potrebe. Ne brinite se nizašto."

Možda ćete se pitati: "Kako može kršćanin koji je u potrebi uopće ne misliti na svoje fizičko stanje?" Sve što znam jest da se ne možemo povući od njegovih obećanja za nas. Njegove su riječi vječne: "Kažem vam..." U stvari, te iste riječi možete odnijeti do prostorije Božjeg prijestolja i reći Isusu: "Ovo su tvoje vlastite riječi: 'Kažem vam, nemojte se tjeskobno brinuti. Ja ću se brinuti za vas.'"

Kako god bjesnjela oluja, naš Gospodin još će uvijek hraniti ptice nebeske, odijevati ljiljane u polju, snabdijevati ribe u oceanima s njihovom svakodnevnom hranom. "Vaš ih Otac nebeski hrani" (Mt 6,26).

Nijedno stvorenje ne pati, a da to Gospodin ne zna. Sad vas pitam: Kakav bi on bio Otac kad bi hranio pse i ptice, a zanemarivao svoju djecu? Kakav bi to Bog brojio kosu na vašoj glavi, a ne i vaše novčiće? Sama takva pomisao bogohuljenje je! Naš Otac hrani čitavo životinjsko carstvo i nikakva teška vremena neće zaustaviti njegovu skrb za nas: "Zar vi niste mnogo vredniji od njih? ... Zar neće mnogo radije vas (odijevati)..." (Mt 6,26.30).

Ja vjerujem da nas je Bog osigurao s vrlo određenim obećanjem za specifična, teška vremena koja dolaze. Ono je bilo dano Abrahamu i njegovu potomstvu kao zakletva: "...zakletva kojom se zakle Abrahamu, ocu našem, da nam dopusti da mu bez straha, izbavljeni iz ruke neprijatelja, služimo u svetosti i pravednosti pred njim u sve naše dane" (Lk 1,73-75). Bog se zakleo da će nas izbaviti od svakog neprijatelja i svake strašne stvari, tako da mu možemo služiti sve dane našega života bez straha.

Ljubljeni, glad je neprijatelj. Golotinja i siromaštvo su neprijatelji. Ova zakletva od Boga mora biti temelj našega pouzdanja u svakoj krizi, katastrofi i strahu. Potičem vas da je upamtite. Neka ona bude vaš sveti argument pred prijestoljem milosti.

3. Potrebno nam je posebno pouzdanje u vrijeme katastrofe koja dolazi kao rezultat božanskog suda. Svaki propovjednik koji voli svoju zemlju mora zatrubiti u trubu i probuditi narod za koji se brine. Vjerujem da je naša zemlja sada pod "sudom s Božjim potpisom". Sudovi s njegovim potpisom nose poseban znak Gospodnji; u njima se odražava grijeh počinjen protiv njega. Ti sudovi mogu se naći u čitavoj Bibliji:

- Adoni-Sedek bio je kralj koji je sedamdesetorici poraženih kraljeva odrezao palčeve na rukama i nogama. Kad ga je Juda zarobio, i oni su njemu odrezali oba palca na rukama i nogama. Taj je kralj rekao: "Kako sam činio, tako mi Bog vraća" (Suci 1,7).

- Izebela je prouzročila Nabatovu smrt, a psi su lizali njezinu krv. I ponovno vidimo Božji potpis na tom sudu: Izebela je bila bačena s prozora i ubijena, a njezino je tijelo završilo u psima.

- U Esterinoj knjizi nalazimo Hamana koji je podigao vješala da bi objesio pobožnog Mordokaja, ali je sam bio obješen na njima kad se razotkrila njegova urota.

- Kralj Asa koji je bacio proroka Božjeg u klade i sam je umro od bolesti nogu.

Takve događaje nazivamo ironijom, ali oni su zapravo sudovi s Božjim potpisom. Obadija 15 iznosi sve to ovako: "Dat će ti se milo za drago, tvoja će djela na tvoju glavu pasti."

Svi sadašnji sudovi Božji u našoj zemlji odraz su njezinih grijeha. Naš najveći grijeh hvastav je ponos, mentalitet "možemo-što-god-hoćemo". Bili smo uvjereni da naša nacija može riješiti svaki problem, zadobiti svaku bitku, pronaći lijek za svaku bolest. Postali smo policajci čitavom svijetu, puni pouzdanja u svoju oružanu silu.

Dugo je Bog bio s nama. Imali smo predsjednike i zakonodavce koji su bili u stanju svladati probleme nacije. Naši znanstvenici otkrili su cjepivo za razne bolesti: malariju, difteriju, male boginje, tuberkulozu, ospice, dječju paralizu.

Sad takvi lijekovi dolaze rijetko i to u velikim vremenskim razmacima. Cjepivo za AIDS ne postoji ni na vidiku. Tonemo u "nerješivim" socijalnim problemima! Imamo pošast droge, beskućnike, kaos u školama, bujanje zločina, prepune zatvore, krizu zdravstva, međunarodnu trgovinu robljem u svrhu prostitucije. Ne mnogo godina unatrag, naša je zemlja bila svjetski kreditor broj jedan. Za kratko vrijeme, postali smo dužnik broj jedan.

Imenujte problem, a mi ga ne možemo riješiti. Jedan se senator glasno zapitao nismo li dosegli stupanj u povijesti kad tri grane savezne vlade zapravo više ne funkcioniraju. Rekao je da su se našli u "krkljancu bez ikakve odgovornosti".

Duboko volim ovu zemlju. Ona je još uvijek utočište mnogim izbjeglicama. Ali sud s Božjim potpisom na ovoj jednom krajnje sposobnoj naciji ponižavajuća je zbrka i bespomoćnost. Prema svojem vlastitom priznanju, naša vlada više ne funkcionira. Gdje je naš ponos, naše uvjerenje da "mi možemo"? Godinama smo bili glava, a sada smo nazivani repom, kao što je prorečeno u Ponovljenom zakonu 28.

Najoštrij sud s Božjim potpisom na našu zemlju tek dolaziŠto mislite, što će biti taj oštar sud? Mislim sad na to kako naša zemlja svojim nogama gazi sve što je moralno, sveto i pobožno. Kristovo ime rutinski se gazi u kazalištima i kinodvoranama: sveto se ismijava, a prosto uzvisuje. A ponizni Isusovi sljedbenici dolaze pod žestoko progonstvo i izrugivanje.

Recite mi, kakav će sud s potpisom Božjim biti iskrojen iz te iste bale platna? Kakva kazna odgovara tom zločinu? Evo što ja vidim kao sud s Božjim potpisom na našu zemlju koja je godinama bila super sila broj jedan, najmoćnija nacija na svijetu: "Oborit ću snagu njihovu do zemlje" (Iz 63,6). Bog će poniziti vojnu moć ove nacije, uništiti kazališta i smesti obrazovne institucije obarajući svu našu raniju snagu.

Trideset milijuna beba pobijeno je u pobačajima. Na rukama naše nacije mnogo je krvi. Misлите li da će Bog žmirkati na to? Ne, on je pravedan Bog i učinit će da naša zemlja zaplače zbog sve prolivene krvi. Kako? Već vidim kako ubojice prolijevaju krv na našim ulicama i u školama.

Naša snaga brzo otječe. Ekonomska nam je snaga oslabila; euro, funta i japanski jen snažniji su od našeg dolara. U međuvremenu, Kina i Europska Unija rastu u moći. Vjerujem da će se europske nacije – kraljevstva ponovno oživjeloga Rimskog Carstva – podići kao svjetska sila broj jedan, postajući baza za vlast Antikrista.

Bog razotkriva svijetu našu golotinju. On čini da naš vanjski izgled odgovara stanju naše duše, a naša duhovna propast dovela je do financijskog kaosa. On na nas tako jasno dovodi sudove sa svojim

potpisom da ih nijedna nacija na svijetu neće moći pogrešno shvatiti.

Dok se ti sudovi budu izvršavali pred našim očima, naš jedini odgovor je imati Isusa kao svoj štit. Moramo juriti sretati se s njim u tajnoj klijeti molitve da bi naši korijeni pošli dublje u njega. Moramo znati da će nas on koji je izbrojio našu kosu sačuvati u svim situacijama.

Potičem vas, zgrabite ova posebna obećanja da biste bili spremni za bilo koju i za sve katastrofe s kojima se budemo suočili:

- "Čestitima sviće svjetlo u tami ... Zle vijesti neće se bojati, srce mu je postojano pouzdajući se u Gospoda. Čvrsto mu je srce, bojati se neće" (Ps 112,4.7-8).

- "On će u pravdi suditi svijetu ... Gospod je utočište potlačenima i zaklon u vrijeme nevolje. Uzdaju se u tebe koji poznaju tvoje ime, jer ti, Gospode, ne ostavljaš one koji te traže" (Ps 9,9-11).

I na kraju, ovdje je vaš specifičan i najsnažniji sveti argument za prostoriju Božjega prijestolja:

"Makar se protiv mene utaborila cijela vojska, ne će uzdrhtati moje srce. Makar protiv mene planuo i rat, i tada ću se uzdati. Za jedno samo molim Gospoda, samo to ištem, da stanujem u kući Gospodnjoj sve dane svoga života, da iskusim Gospodnju dobrotu i gledam njegov Hram. U dan nevolje sakrit će me Bog u svojoj kolibi, zaklonit me u skrovištu svoga šatora, uzdići me visoko na stijenu" (Ps 27,3-5).

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771